

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 10Csp/126/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316210543
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8316210543.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v spore žalobcu DPS Financial Consulting, s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930, právne zast. PETKOV&Co s.r.o. advokátska kancelária, Na víšku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 50 430 742, proti žalovaným 2) C.. R. T., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, 3) B. G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, Y., o zaplatenie 23 589,06 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie v časti istiny 23.589,06 eur a v časti úrokov z úveru vo výške 2043,38 eur **z a s t a v u j e.**

Žalovaní v 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi úrok z úveru ku dňu 29.05.2015 vo výške 1010,54 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti úrok z úveru vo výške 2504,90 eur za obdobie od 30.05.2015 do 13.06.2016 a vo výške 3801,65 eur vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur za obdobie od 14.10.2016 do 28.11.2018 **z a m i e t a.**

Žalovaní v 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi úrok z omeškania ku dňu 29.05.2015 v sume 48,06 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaní v 2. a 3. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23.589,06 eur za obdobie od 30.05.2015 do 28.11.2018.

V prevyšujúcej časti úrok z omeškania **súd žalobu z a m i e t a.**

Žalobcovi vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 76,86 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný veriteľ podal dňa 09.11.2016 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaných 1., 2 a 3. rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie istiny 23.589,06 eur, úrokov z úveru za obdobie do 13.10.2016 vo výške 5558,82 eur, úrokov z omeškania za obdobie do 13.10.2016 vo výške 1036,84 eur, úrokov vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23.589,06 eur od 14.10.2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Podanú žalobu odôvodnil tým, že pôvodný veriteľ a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 24.01.2006 Zmluvu o Hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XX HU. Pôvodný žalobca v zmysle čl. 1 Zmluvy poskytol žalovaným v 1.- 2.rade účelový spotrebný úver v sume 34787,23 eur. Žalovaní v 1.-2. rade sa zaviazali,

že za poskytnutý úver vráti, zaplatia úrok, príslušenstvo a splnia si všetky svoje záväzky podľa Zmluvy o úvere za podmienok uvedených v Zmluve o úvere. Úroková sadzba bola dohodnutá ako pohyblivá. Žalovaní v 1. a 2.rade sa úver zaviazali splatiť 240 splátkami s tým, že 1.-239. Splátka bola vo výške 243,25 eur a 240.splátka 242,54 eur. Na základe dohody o prístupí k záväzku zo dňa 24.01.2006 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným v 3.rade, sa zaviazal, že splní za žalovaných v 1.-2.rade peňažné záväzky, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaní boli v omeškani so splátkami úveru, vyhlásil žalobca podľa čl. VII. Bod 2 písm. e) Zmluvy o úvere, celý úver za splatný, vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti. Žalobca listom zo dňa 23.04.2015 vyhlásil úver za predčasne splatný a vyzval žalovaných na splatenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. Úver, celé jeho príslušenstvo sa stal predčasne splatným k 29.05.2015.. Žalobcovi tak vznikol nárok od žalovaných požadovať zaplataenie celkovej sumy neuhradenej istiny, úrokov, úrokov z omeškania.

3. Žalovaný v 1.rade s podanou žalobou nesúhlasil a žalobu žiadal zamietnuť. Mal za to, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá v danom prípade nemá náležitosti ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch. Vzniesol námietku premlčania. Okrem iného namietal pasívnu legitímáciu žalovaných, pretože dlh namiesto nich so súhlasom banky prevzal P. D., a to notárskou zápisnicou L. zo dňa 24.02.2010 a odvtedy predmetný úver aj banke splácal.

4. Žalovaná v 2.rade vo svojom vyjadrení žiadala, aby bolo pohľadávka splatená predajom danej nehnuteľnosti.

5. Pôvodný veriteľ vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 04.12.2017 uviedol, že na vzťah založený medzi pôvodným žalobcom a žalovaným v 1.-2.rade Zmluvou o hypotekárnom úvere sa nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy, zák. č. 258/2001 Z.z. Notárska zápisnica, na ktorú poukazuje žalovaný v 1. rade a ktorej kópiu žalovaný v 1.rade predložil, neobsahuje prevzatie dlhu pánom P. D., ale obsahuje kúpnu zmluvu o prevode vlastníckych práv k nehnuteľnostiam do vlastníctva P. D.. Preto pokiaľ ide o nároky uplatnené pôvodným žalobcom v tomto spore, sú vecne legitimovaní žalovaní v 1.-3. rade. Ďalej uviedol, že skutočnosti ktoré uvádza žalovaná v 2. rade okrem iného spochybňujú spotrebiteľský charakter právneho vzťahu založeného Zmluvou. Podľa § 52 ods. 4 OZ; spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pričom zo Zmluvy i z vyjadrenia žalovanej v 2. rade vyplynulo, že žalovaní konali s úmyslom realizácie akéhosi projektu - prevádzkovania táborov pre deti. Je zjavné, že žalovaný v 1. rade nemal v úmysle nadobudnúť predmetnú nehnuteľnosť pre svoje súkromné účely. Mal za to, že tvrdenia žalovaného v 1. rade a 3. rade o spotrebiteľskom právnom vzťahu sú účelové, snažiace sa zneužiť predpisy spotrebiteľského práva na situáciu, ktorá so spotrebiteľským právom nemá nič spoločné. Preto na podanej žalobe trval v celom rozsahu.

6. Podaním doručeným súdu dňa 04.01.2018 žalobca podal návrh, ktorým požiadal o zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi žalobca a do konania vstúpi spoločnosť DPS financial consulting, s.r.o. Táto spoločnosť so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasila podaním doručeným súdu dňa 15.1.2018. Ako dôvod uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, na uvedenú spoločnosť. Zároveň postupca súdu predložil zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.12.2017. Súd uznesením zo dňa 19.01.2018, č.k. 10Csp/126/2016-101 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu.

7. V priebehu konania súd zistil, že na majetok žalovaného v prvom rade bol uznesením Okresného súdu Prešov č. 20DK/47/2018 zo dňa 15.2.2018 vyhlásený konkurz. Podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. ak bol vyhlásený konkurz, súd bez zbytočného odkladu zastaví konania, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b). Keďže na majetok žalovaného v prvom rade bol vyhlásený konkurz súd konanie v zmysle hore citovaných ustanovení zákona zastavil, a to uznesením zo dňa 23.01.2019, č.k. 10csp/126/2016-121.

8. Písomným podaním zo dňa 13.03.2019 v žalobca zobral žalobu čiastočne späť a to čo do istiny vo výške 23589,06 eur a čo do časti úrokov z úveru ku dňu 13.10.2016 vo výške 2043,38 eur a v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 145 ods. 3 CSP; Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Žalobca zobral žalobu späť po doručení žaloby, preto v zmysle uvedených zákonných ustanovení konanie čo do istiny vo výške 23.589,06 eur a čo do časti úrokov z úveru ku dňu 13.10.2016 vo výške 2043,38 eur zastavil.

10. Predmetom konania tak ostal už len nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru ku dňu 13.10.2016 vo výške 3515,44 eur, úroku z omeškania ku dňu 13.10.2016 vo výške 1036,84 eur, úroku z úveru vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2016 v sume 3801,65 eur a úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2018 v sume 1500,65 eur.

11. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o hypotekárnom úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami OTP Banky Slovensko, a.s., Dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 24.01.2006, výpismi z účtu, výzvou na splatenie záväzku, výzvou - vyhlásením úveru za predčasne splatným a oznámením o začatí výkonu záložného práva, vyčíslením pohľadávky, vyjadreniami žalobcu, vyjadreniami žalovaných, zmluvou o postúpení pohľadávky, uznesením Okresného súdu sp.zn. 2OdK/47/2018 o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného v 1. rade, Oznámením o výsledku opakovanej dražby, výpoveďou zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav.

12. Pôvodný veriteľ a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 24.01.2006 Zmluvu o Hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XX Y.. Pôvodný žalobca v zmysle čl. 1 Zmluvy poskytol žalovaným v 1.- 2.rade účelový spotrebný úver v sume 34787,23 eur. Úver bol poskytnutý na účelov nadobudnutia nehnuteľnosti. Úroková sadzba bola dohodnutá ako pohyblivá. Žalovaní v 1. a 2.rade sa úver zaviazali splatiť 240 splátkami s tým, že 1.-239. Splátka bola vo výške 243,25 eur a 240.splátka 242,54 eur.

13. Podľa čl. I bod 3. Zmluvy, úver je poskytovaný za pohyblivú úrokovú sadzbu, ktorá pozostáva zo základnej sadzby pre pohyblivý systém úročenia hypotekárnych úverov v deň podpisu tejto zmluvy vo výške 3,85% ročne a prirážky 1,85% ročne, t.j. v deň podpisu tejto Zmluvy o úvere v celkovej výške 5,70% ročne.

Podľa čl. IV bod 6 Zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splatením úveru alebo akejkolvek splátky úveru, je banka oprávnená od nasledujúceho dňa po dni splatnosti až do dňa skutočného zaplatenia splatnej pohľadávky účtovať žalovaným zo splatného úveru alebo jeho časti okrem úroku aj úrok z omeškania maximálne vo výške 5% ročne.

Podľa čl. II bod 1 Zmluvy, Dlžník sa zaväzuje zabezpečiť pohľadávky banky z tejto Zmluvy : záložným právom na nehnuteľnosť - chata zapísaná na LV č. 156, kat.úz. Brestov, okres Humenné.

Podľa čl. VII bod 1 Zmluvy; za podstatné porušenie zmluvných povinností Dlžníka sa považuje :

- a) ak Dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti
- j) ak dlžník porušuje ďalšie podmienky uvedené v Zmluve o úvere, súvisiacich zmluvách alebo podmienkach

Podľa čl. VII bod 2 Zmluvy; pri podstatnom porušení zmluvných záväzkov je Banka oprávnená :

e) vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti

14. Dňa 24.01.2016 bola medzi pôvodným veriteľom OTP Banka Slovensko, .a.s. a žalovaným v 3. rade G. B. - J. uzatvorená Dohoda o pristúpení k záväzku.

Podľa čl. I, bod 2 Dohody, sa zmluvné strany dohodli, že Pristupujúci dlžník splní za Pôvodného dlžníka peňažné záväzky, ktoré vznikli Zmluvou o úvere č. XXX/XXXX/XXHU zo dňa 24.01.2006 alebo peňažné prostriedky z odstúpenia od tejto Zmluvy o úvere.

Podľa čl. I, bod 3 Dohody, pristupujúci dlžník sa stáva dlžníkom popri Pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne.

15. Výzvou na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti zo dňa 12.08.2013 pôvodný veriteľ vyzval žalovaných v 1.-3.rade na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorá ku dňu 12.08.2013 činila sumu 29.069,77 eur, nakoľko boli v omeškaní a viac ako 3 splátkami. Zároveň žalovaných upozornil, že v prípade nevyrovnania záväzkov v stanovenom termíne banka v súlade s § 53 ods. 8 OZ vyhlási úver za predčasne splatný.

16. Dňa 23.04.2015 pôvodný veriteľ oznámil žalovaným v 1.-3. rade, že ku dňu 23.04.2015 dlžná suma zo zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXHU je spolu vo výške 20904,41 eur. Zároveň touto výzvou vyhlásila predčasnú splatnosť úveru, účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 10.deň odo dňa doručenia tejto výzvy. Ku dňu 23.04.2015 celý záväzok zo zmluvy činil čiastku 28.033,40 eur, z toho istina 26.039,26 eur, úroky 1981,46 eur, úroky z omeškania vo výške 12,68 eur. Úver bol vyhlásený za predčasne splatný s účinnosťou k 29.05.2015.

Ku dňu 29.05.2015 tak dlh žalovaných pozostával z istiny vo výške 23589,06 eur, úroku z úveru vo výške 3052,92 eur a úroku z omeškania vo výške 48,06 eur.

17. Žalobca v podanej žalobe vyčíslil dlžnú pohľadávku ku dňu 13.06.2016, ktorá pozostávala z istiny 23589,06 eur, úroku z úveru XXXX,82 eur a úroku z omeškania vo výške 1036,84 eur.

18. V časti o zaplatenie sumy 25632,44 eur zobral žalobca žalobu späť, predmetom konania tak ostal už len nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru ku dňu 13.10.2016 vo výške 3515,44 eur, úroku z omeškania ku dňu 13.10.2016 vo výške 1036,84 eur, úroku z úveru vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2016 v sume 3801,65 eur a úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23589, 06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2018 v sume 1500,65 eur.

19. Zástupca žalobcu vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že na podanej žalobe v súlade s čiastočným späťvzatím trvá. Nakoľko nejde o spotrebiteľský právny vzťah, je potrebné považovať výpočet úrokov za skutkovú otázku, pričom výšku týchto úrokov žiaden zo žalovaných nenamietal. Čo sa týka úroku z úveru po zosplatnení úveru, poukázal na rozhodnutia NS SR R 59/1998 v súvislosti s rozhodnutím 4Obo/143/1998, ktoré rozhodnutia použil KS v Banskej Bystrici v konaní pod č. 43Co/21/2018. Taktiež poukázal an rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci Y. G. a spol. sp. zn. Q.-XXX/XXXX z 21.3.2019 a rozhodnutie Q.-XXX/XX z 17.5.2018 s poukazom na bod 53 a taktiež dávame do pozornosti rozhodnutie NS ČR č. 33Cd/1401/2014. Čo sa týka bežného úroku, v tejto súvislosti poukázal na tabuľku, ktorá sa nachádza v súdnom spise na čl. 46 z ktorej vyplýva, že prvá splátka, s ktorou sa dostali žalovaní do omeškania je s dátumom splatnosti ku dňu 13.11.2013, kde je jasne uvedená výška splátky 105,10 eur, výška omeškanej splátky 105,10 eur, istina 27 015,25 eur, pričom za 30 dní za obdobie od 13.11.2013 do 13.12.2013 je úrok z omeškania vo výške 3%, čo predstavuje 0,26 eur a následne na to potom úrok je vo výške 171,10 eur, výška úroku 7,6% a výška tohto úroku je zo sumy 27 015,25 eur za obdobie od 13.11.2013 do 13.12.2013. Následne na to v poslednom riadku tabuľky je uvedený úrok aj úrok z omeškania za obdobie od 29.5.2015 do 13.10.2016 a taktiež je vyčíslený aj úrok a aj úrok z omeškania za celé obdobie od 13.11.2013. Mal za to, že žalobca, resp. právny predchodca žalobcu jednoznačne preukázal svoj nárok a presne špecifikoval aj žalobný návrh, čoho sa domáha, na základe akých právnych skutočností. Žalovaní v konaní sa síce nejakým spôsobom bránili, avšak ich podania boli nejasné a neurčité, preto sú procesne neúčinné. Čo sa týka samotného nároku na úrok z omeškania a úrok po zosplatnení úveru, v tejto súvislosti poukázal na to, že úrok je vlastne odmena pre veriteľa z dôvodu, že sa vzdal dispozície s fin. prostriedkami,

ktoré na určitú dobu poskytol veriteľovi a za túto dobu nemôže s týmito fin. prostriedkami disponovať a úrok z omeškania je vlastne určitá sankcia za to, že veriteľ nemôže disponovať s fin. prostriedkami, ktoré poskytol dlžníkovi a tento mu tieto fin. prostriedky nevrátil riadne a včas a týmto veriteľ týmito fin. prostriedkami nemôže disponovať, hoci nimi už disponovať vlastne mal. Ďalej uviedol, že samotné zosplatnenie úveru neznamená aj splnenie úveru, resp. skutočnosť, že sa tieto peňažné prostriedky úverové dostanú do dispozície veriteľovi. Práve naopak. Zosplatnením úveru nastáva len skutočnosť, že dlžník je povinný zaplatiť dlh naraz. Avšak samo o sebe to neznamená, že peňažné prostriedky sa dostanú do dispozície veriteľa. Ako sme už uviedli, nárok na úroky sa viaže práve na to, že veriteľ dostane do dispozície svoje peňažné prostriedky a práve v momente keď sa mu tieto prostriedky dostanú do dispozície, zaniká nárok na úrok, čiže úrok patrí vždy do doby, kým peňažné prostriedky nemá veriteľ k dispozícii. Žalovaní nepreukázali, že ku dňu zosplatnenia úveru by sa peňažné prostriedky dostali do dispozície žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, ba naopak, žalobca tieto peňažné prostriedky k dispozícii nemá a práve preto sa touto žalobou voči žalovaným domáha svojho práva a má za to, že v dôsledku, že peňažné prostriedky k dispozícii nemá ani v súčasnosti, úrok mu patrí do momentu zaplatenia istiny a t.j. do 28.11.2018. Uplatnil náhradu trov konania.

20. Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase podpisu úverovej zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

21. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

22. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev B. XXX, XX/X/XXXX, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti O. C. U. und D. R. D. proti I. M. D. S. G., I. B. Q. J., C. J. a R. E. V., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

23. Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovaným celkovo z úveru sumu 34787,23 eur. V podanej žalobe uplatnil istinu 23589,06 eur, úroky z úveru za obdobie do 13.10.2016 vo výške 5558,82 eur, úrokov z omeškania za obdobie do 13.10.2016 vo výške 1036,84 eur, úrokov vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do zaplatenie, úrokov z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23.589,06 eur od 14.10.2016 do zaplatenia a nahradíť trovy konania. Po čiastočnom sumy 25632,44 eur, predmetom konania tak ostal už len nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru ku dňu 13.10.2016 vo výške 3515,44 eur, úroku z omeškania ku dňu 13.10.2016 vo výške 1036,84 eur, úroku z úveru vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2016 v sume 3801,65 eur a úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2018 v sume 1500,65 eur.

Zároveň voči žalovanému v 1. rade bolo konanie právoplatne zastavené.

26. Súd právne posúdil vec tak, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva, ktorá je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ .

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Je síce pravda, že úverová zmluva je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak pokiaľ je jej účastníkom spotrebiteľ, majú ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv (obsiahnuté v piatej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka) prednosť pred ustanoveniami Obchodného zákonníka o zmluvnom type. Aj keď vo všeobecnosti je Občiansky zákonník považovaný za lex generalis, kým Obchodný zákonník za lex specialis, toto platí len vo vzťahu k všeobecnej úprave zmluvných vzťahov. Pokiaľ ide o osobitnú úpravu spotrebiteľských vzťahov, tieto ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať aj vtedy, ak sa zmluvný vzťah inak spravuje Obchodným zákonníkom. To neznamena, že by bol celý zmluvný vzťah podriadený režimu Občianskeho zákonníka a že by úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v Obchodnom zákonníku stratila akékoľvek opodstatnenie. Závazkový vzťah upravený ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku sa aj naďalej

spravuje ustanoveniami o tomto zmluvnom type ako aj ďalšími ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka, avšak (ak ide súčasne o spotrebiteľský vzťah) len potiaľ, pokiaľ je ich uplatnenie v súlade s osobitnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, teda najmä pokiaľ to nie je v neprospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

27. Keďže úverová zmluva medzi žalobcom a žalovanými spĺňa definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zo samotnej zmluvy vyplýva, že poskytnutý úver bol účelovo viazaný na nadobudnutie nehnuteľnosti, iný účel v Zmluve uvedený nebol, žalovaní v 1. a 2. rade zmluvu uzatvárali ako fyzické osoby, nepodnikatelia), teda zo zmluvy nevyplýva, že úver bol poskytnutý na účely obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, súd posúdil súlad uplatnených nárokov žalobcu s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

28. Žalobca zobral žalobu čo do istiny 23.589,06 eur a čo do časti úroku z úveru vo výške 2043,38 eur späť, preto súd v tejto časti konanie zastavil a nezaoberal sa spornosťou týchto nárokov. Predmetom konania tak ostal nárok žalobcu na zaplatenie úroku z úveru ku dňu 13.10.2016 vo výške 3515,44 eur, úroku z omeškania ku dňu 13.10.2016 vo výške 1036,84 eur, úroku z úveru vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2016 v sume 3801,65 eur a úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2018 v sume 1500,65 eur.

29. Pokiaľ ide o úroky z úveru i úroky z omeškania, súd má za to, že boli dohodnuté priamo v Zmluve a žalovaní boli pred uzavretím zmluvy s ich výškou oboznámení. Rovnako mal súd za to, že ich výška, tak ako bola dohodnutá nebola neprimeraná, dokonca výška úrokov i úrokov z omeškania bola nižšia ako boli v tom čase úroky poskytované bankami i úroky z omeškania. Preto súd priznal žalobcovi i nárok na zaplatenie úrokov z úveru do zosplatenia v sume 1010,54 eur, t.j. úroky z úveru ku dňu 29.05.2015, nakoľko boli medzi stranami riadne dojednané a ich výška nebola neprimeraná poskytnutému plneniu.

30. Pokiaľ žalobca požadoval úroky z úveru vo výške 7,60% ročne aj po splatnosti úveru, t.j. v sume 2504,90 eur za obdobie od 30.05.2015 do 13.06.2016 vo výške 7,60 % ročne a v sume 3801,65 eur vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur od 14.10.2016 do 28.11.2018, súd v tejto časti návrh zamietol z dôvodu, že od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úrok z omeškania, nie však už dohodnuté zmluvné úroky. V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru s účinnosťou ku dňu 29.05.2015, teda týmto dňom sa stal splatným celý úver, zo strany žalobcu došlo k určenej lehote predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 29.05.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/42/2016 zo dňa 11.05.2017). Obdobný názor je vyslovený i v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014, sp.zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/83/2013 zo dňa 07.05.2014, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.02.2017, sp.zn. 5Co/407/2016.

31. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

32. V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

Preto súd vzhľadom na vyššie uvedené nárok žalobcu v prevyšujúcej časti, t.j. úrok z úveru vo výške 2504,90 eur za obdobie od 30.05.2015 do 13.06.2016 a vo výške 3801,65 eur vo výške 7,60% ročne zo sumy 23589,06 eur za obdobie od 14.10.2016 do 28.11.2018 zamietol.

33. Keďže sa žalovaní sa s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, zaviazal ich súd aj na zaplatenie úroku z omeškania, a to jednak kapitalizovaného úroku z omeškania ku dňu predčasnej splatnosti v sume 48,06 eur a po predčasnej splatnosti až do splatenia úveru t.j. do 18.11.2018, teda úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 23589,06 od 30.05.2015 do 18.11.2018. Nepriznal však úrok z omeškania z kapitalizovaných úrokov z úveru. Súd má za to, že nemožno priznať príslušenstvo z príslušenstva, keďže úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, teda príslušenstvom istiny. Je totiž nevyhnutné rozdeľovať medzi hlavným peňažným záväzkovým vzťahom a vedľajším. Kým hlavným záväzkovým vzťahom je kauza, ktorá smeruje priamok zaplateniu určitej čiastke peňazí, vedľajším je vzťah úrokový, ktorý je vzťahom akcesorickým. Zánikom hlavného záväzku zaniká aj akcesorický záväzok úrokový a pretrváva iba povinnosť zaplatiť už nárokovateľné úroky. Tým, že dlžník včas nezaplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Ani jeden z uvedených kódexov neumožňuje priznať majetkovú sankciu pre prípad omeškania sa s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva neplynie ani z dikcie ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. (obdobne rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Českej republiky v rozsudku sp.zn. 35Obo 101/2002 z 24.3.2004, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 29Odo/919/2006 zo dňa 30. 8. 2006 a rozsudok Veľkého senátu občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu sp.zn. 31Cdo/2036/2009 zo dňa 17.8.2011). Preto priznal úrok z omeškania iba z istiny, nie aj z kapitalizovaného úroku z úveru a v prevyšujúcej časti úrok z omeškania zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 30184,70 eur s príslušenstvom. Súd konanie o zaplatenie sumy 25632,44 eur zastavil, žalobe čo do sumy 1010,54 eur a sumy 48,06 eur žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd má za to, že žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu 88,43% a úspech žalovaných predstavuje 11,57 %.

Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho prospech a žalobcovi vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 76,86 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.